

Valgtryk paa Menigmand og Smaakaarsfolk, et Tryk, der ikke skulde bruges af Mænd, der ville være Ministeriets Eigemand og Støtter. — Jeg har tilladt mig for et Par Dage siden at referere de Klager, som ere komne herind fra Sorø Amts 3die Valgkreds. Man vil ved at sammenligne disse Beretninger finde væsentlig Lighed mellem Klagerne. Thinget har udsat Valget for Sorø Amts 3die Valgkreds. Jeg antager at de Grunde, som ligge for her for Sorø Amts 4de Valgkreds, ere lige saa betydende og i alt Fald paa det Bestemteste kræve en Udsættelse med at anerkjende den valgte Kandidat som Medlem af Thinget og lade Sagen gaa til Valgbrevsudvalget, for at den nærmere kan blive undersøgt. Det er den Betragtning, som Afdelingens Flertal har, og det er derfor, at Afdelingens Flertal har vedtaget at indstille følgende Forslag: Afdelingen indstiller, at Godkjendelsen af Valget i Sorø Amts 4de Valgkreds udsættes indtil videre og at den over Valget fremkomne Klage henvises til det Udvalg, der bliver at nedsætte til Valgbrevens Prøvelse. Det er dette Forslag, som jeg nu tillader mig at indstille.

Nimestad: Den ærede Ordfører bemærkede i sin Indledning rigtigt, at der i den tredie Afdeling var et Flertal for den Indstilling, som han nu nys anbefalede. Dette er vistnok formelt fuldkommen rigtigt, idet nemlig af dem, der afgave Stemmer, de ni stemte for denne Indstilling, og kun otte stemte derimod. Der var imidlertid to Medlemmer, der iøvrigt syntes at være enige i, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at udsætte Valgets Godkjendelse, som afholdt sig fra at stemme. Det er altsaa ikke noget Flertal af alle de tilstedeværende Medlemmer i Afdelingen, der have stemt for Indstillingen; men formelt er det ligefrem rigtigt, at Afdelingens Flertal har indstillet Valget til at udsættes. — Efter de Udtalelser, man har læst i adskillige Venstreblade om, at det Udfald, som Valgene den 3die Januar i det Hele havde faaet uden Tvivl væsentlig vilde blive ændret ved Prøvelsen af Valgbrevene her i Thinget, var man vistnok berettiget til at være forberedt paa, at der vilde blive anlagt en meget streng Maalestok ved Prøvelsen af Valgbrevene; men desuagtet tilstaa jeg, at det har været mig en Overraskelse, at man i et Tilfælde, som det her foreliggende, har troet at kunne i den Grad gaa bort fra det, som har været Thingets Tradition; og som i over 30 Aar har været Thingets faste Praxis, at man har kunnet ville foreslaa at udsætte Godkjendelsen af dette Valg, uagtet Forholdet her er dette, at selv om Alting forholdt sig saaledes, som det i Klagen fremstilles — jeg skal siden efter vise, hvor langt det er fra at være Tilfældet — og selv om alt det, som Klageren paaberbaer sig som misligt, i Virke-

ligheden var misligt, og selv om disse Misligheder virkelig havde den Virkning, som han mener, de have havt, saa vilde der endda være et Flertal for den valgte Kandidat. Man kan altsaa kun forsvare en saadan Indstilling med den Betragtning, at da der har været saadanne Misligheder, som Klageren angiver, saa kan der have været andre Misligheder, og derfor maa man undersøge Sagen. Jeg antager nemlig, at man efter den ærede Klagers egen Fremstilling kan gaa ud fra, at han formener, at der i Sognene Boeslunde og Tjereby skal være udøvet et saadant Tryk paa Valgerne, at der derved er bevirket, at der denne Gang er blevet afgivet i det ene Sogn 63 og i det andet 79 Stemmer flere for Grev Holstein, end der var ved det forrige Valg. Selv om der imidlertid maatte gaas ud derfra, og selv om man dertil lagde de tre Stemmer, som Klageren paastaar skulle være vundne ved Besigtelse af Provst Winther i Gimlinge — jeg skal siden komme dertil — og selv om man lagde de tre Stemmer, som Klageren paastaar ere vundne ved uberettiget Tryk, til de andre, vilde man endda kun faae frem et Antal af 147 Stemmer, som saaledes paa en uretmæssig Maade skulde være vundne for Grev Holstein, og da Forskjellen i Stemmeantallet mellem begge Kandidater var 172, vilde Grev Holstein endda faae et Overtal af 25 Stemmer. Derimod er det, som jeg siden skal komme til, saare langt fra, at Forholdet er saaledes, som den ærede Klager har fremstillet det. Jeg tror nemlig, at man dog vel neppe vil kunne give Klageren Medhold deri, at det skulde kunne fremsføres som en begrundet Anke mod Valget, hvad han anfører, at Høires Valgkomite havde leiet et Dampskib til at hente Agerø og Omøys Velgere over for at stemme paa Grev Holstein, og saa vidt man veed, siger Klageren, have de faaet fri Fortæring paa Reisen. „Saavidt man veed“, siger han, han veed det altsaa ikke. Denne Anke fra Klagerens Side er overordentlig karakteristisk. Det er et meget karakteristisk Vidnesbyrd om den naive Tro, som der hos ham, ligesom hos mangfoldige af hans Meningsfæller, har herket om, at deslige Ting, som de stadig ved hvert Valg have set blive udøvede, om end i en mindre Maalestok, for deres egne Meningsfæller, maa være aldeles utilladelige, naar de udøves fra den anden Side. Der er ikke Tvivl om, at Hr. Feldtusen ofte har set, at Venstrevalgere, navnlig Gaardmænd, have kjørt Husmand til Valg; men da han nu hører, at Høires Valgkomite har leiet et Dampskib for at give Valgerne fra to Der Velighed til at komme til Valgstedet, saa bliver han pludselig i højeste Grad allarmet og sender det ind som en Anke og siger, at Stemmegivningen denne Gang udviste 105 Stemmer for Holstein imod 59 Stemmer ved forrige Valg, der dog ikete om Foraaet. Disse Ytringer ere i høi Grad karakteristiske for